

παίδας, είναι διηρημένον εἰς ΝΑ'. Πινακίδας μὲ μικρὰς ἰχνογραφίας. Μετεφράσθη δὲ ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ παρὰ Ἀλεξάνδρου Βασιλείου, προσθέσαντος τὸ Γαλλικὸν κείμενον μεθηρμηνευμένον εἰς τὴν Ἰταλικὴν καὶ Γερμανικὴν γλῶσσαν.

(430) — Ὅνειρον, ἢ θάνατος τῆς ἀοιδίου Μαρίας Γίκια, εἰς διόλγα δύο, ποιηθὲν ὑπὸ Ζαχαρίου Μαυρούδη. Ἐν Βιέννῃ, τύποις Βενδοτείοις, 1808. εἰς 12^{ον}.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Ἐν τῷ τέλει εὐρίσκεται ἕτερον ποιημάτιον ἐπιγραφόμενον *Νοσταλγία*, πλήρες ποιητικῶν χαρίτων.

(431) — Ἐπιστολάριον κοινωφελές, εἰς χρῆσιν τῶν περὶ τὴν σπουδὴν καὶ ἐμπορίαν καταγινομένων νέων, σχεδιασθὲν ὑπὸ Δημητρίου Νικολάου τοῦ Δαρβάρεως, καὶ τύποις ἐκδοθὲν ἀναλώμασι τῶν Κυρίων ἀυταδέλφων Δαρβάρεων. Ἐν Βιέννῃ, ἐν τῇ τυπογραφίᾳ Γεωργίου Βενδότου, 1808. εἰς 8^{ον}.

(432) — Στοιχεῖα τῆς Λογικῆς καὶ Ἠθικῆς φιλοσοφίας, ὧν προηγείται Ἱστορία Φιλοσοφίας, συγγραφέντα μὲν εὐμεθόδως ὑπὸ Ἰωάν. Αἰνεκκίου τοῦ περικλεεστάτου νομικοῦ, ἐν Ἀλλῇ σχολαρχήσαντος. Μεταφρασθέντα δὲ φιλοπόνως ἐκ τῆς Λατινίδος εἰς τὴν Ἑλλάδα φωνὴν ὑπὸ τοῦ εὐγενοῦς ἀρχοντος μεγάλου Βορνίκου Κυρίου Γρηγ. Βραγκοδάνου Βασσαράδα, οὗ καὶ φιλοτίμῳ δαπάνῃ νέμονται δωρεὰν πᾶσι τοῖς φιλομαθεῖσι. Ἐν Βιέννῃ, ἐν τῇ τυπογραφίᾳ Γεωργίου Βενδότου, 1808, εἰς 8^{ον}.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Ἐκδότης τοῦ πονήματος τοῦτου εἶναι ὁ Νεόφυτος Δούκας.

(433) — Ἱστορία Ναπολέοντος πρώτου Αὐτοκράτορος τῶν Γάλλων, Βασιλέως τῆς Ἰταλίας, ὑπερασπιστοῦ τῆς τοῦ Ῥήνου Συμμαχίας, νῦν πρῶτον μετενεχθεῖσα ἐκ τῆς Ἰταλικῆς εἰς τὴν τῶν Γραικῶν παρὰ Σπυρίδωνος Βλαντιῆ. Ἐν Βενετίᾳ. 1808. Παρὰ Νικολάῳ Γλυκεῖ. Τόμ. 3. εἰς 8^{ον}.

(434) — Ἐπιτομὴ χρονολογικὴ τῆς γενικῆς Ἱστορίας ἐκ τῆς Γαλλικῆς εἰς τὴν ἡμετέραν μετενεχθεῖσα διάλεκτον,

καὶ μετὰ πλείστων σημειωμάτων ἐπαυξηθεῖσα ὑπὸ τοῦ φιλογενοῦς Λάμπρου Ἀντωνιάδου, τοῦ ἐκ Μοισίας, πρὸς χρῆσιν τῶν φιλομαθῶν νέων Ἑλλήνων σπουδῇ καὶ ἐπιμελείᾳ τοῦ λογιωτάτου κυρ Παναγιωτάκη Κωνσταντινίδου. Νῦν τὸ πρῶτον τύποις ἐκδοθεῖσα διὰ συνδρομῆς τῶν φιλοτίμων τοῦ γένους, ὧν τὰ ὀνόματα ἐν τῷ τέλει τοῦ παρόντος καταγράφονται. Ἀδεία καὶ προτροπῇ τοῦ παναγιωτάτου ἡμῶν δεσπότη κυρίου κυρίου Γρηγορίου, τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου. Ἐν τῷ τοῦ Πατριαρχείου τῆς Κωνσταντινουπόλεως τυπογραφίῳ, ἔτει 1808. εἰς 8^{ον}.

(435) — Διατριβὴ ἐπὶ τῆς καταστάσεως τῆς ἐνεστώσης κοινῆς ἡμῶν γλώσσης τοῦ Γ. Κ. προτροπῇ ἐλλογίμων καὶ φιλογενῶν ἀνδρῶν, τύποις αὐτὴν ἐκδοθῆναι συγκαταθεμένου, δι' ὃ καὶ ἐξεδόθη ἰδίᾳ αὐτοῦ δαπάνῃ, ἐπὶ τῇ διανεμηθῆναι δωρεάν τοῖς παθεῦσι τῆς κοινῆς ἡμῶν γλώσσης ὅσον οἶόν τε τὴν διόρθωσιν. Ἐν Μόσχῃ, ἐν τῷ τῆς κοινότητος τυπογραφίῳ 1808. εἰς 8^{ον}.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Ἰπὸ τῶν ἀρχικῶν στοιχείων Γ. Κ. καλύπτεται τ' ὄνομα τοῦ συγγραφέως Γεωργίου Κρομμίδη, φίλου Εὐγενίου τοῦ Βουλγάρεως.

(436) — Χημείας ἐπιτομὴ, συγγραφεῖσα μὲν Γαλλισιῇ, διὰ προταγῆς τῆς διοικήσεως, εἰς χρῆσιν τῶν Λυκείων τῆς Γαλλίας, ὑπὸ Πέτρου Αὐγούστου Ἀδῆτου, ἐπάρχου τῆς Νιβερνησίας, μεταρραβείσα δὲ καὶ μετὰ τινων προσθηκῶν ἐκδοθεῖσα, ὑπὸ Κ. Μ. Κούμα Λαριτσαίου. Ἐν Βιέννῃ, 1808, ἐκ τῆς τυπογραφίας Γεωργίου Βενδότου. Τόμ. 2. εἰς 8^{ον}.

(437) — Γραμματικὴ Κωνσταντίνου Λασκάρεως, τοῦ Βυζαντίου, ἡ ὠρελιμωτάτη καὶ ἀναγκαιοτάτη πλουτισθεῖσα μετ' αὐξήσεως ἑτεροκλίτων τινῶν ὀνομάτων, καὶ ἀνωμόλων ῥημάτων τῶν δυσχερεστέρων ἐν τῇ τεχνολογίᾳ. Οἷς προσετέθη τὰ ἐγκλινόμενα μετὰ τῶν ἐγκλιτικῶν, καὶ συνεγράφη

τικῶν μορίων τοῦ 'Ηρωδιανοῦ' τὰ χρυσᾶ ἔπη τοῦ Πιθαγόρου· τὰ ἐκ τῶν Σόλωνος ἐλεγείων γνωμικά· καὶ τὸ τοῦ Φωκυλίδου νοητικὸν ποίημα, τὰ πάντα μεθ' ὄσης εἰόν τε τῆς ἐπιμελείας διορθωθέντα, παρὰ Σ. Β. Ἐνετίησι, 1808. Παρὰ Νικολάῳ Γλυκεῖ. εἰς 8^{ον}.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Μετετυπώθη τὸ 1812 ἔτος ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ἐκδότου Σ. Β. παρὰ τῷ τυπογράφῳ Πάνῳ Θεοδοσίῳ· καὶ τὸ 1819 ἔτος παρὰ τῷ πρώτῳ τυπογράφῳ καὶ ἐπιμελείᾳ τοῦ αὐτοῦ διορθωτοῦ Σ. Β. ἤγουν Σπυρίδωνος Βλαντιῆ. Ἡ ἐννεοστῶσα ἐκδοσις πολὺ διαφέρει ἀπὸ τὰς προγενεστέρων.

(438) — Νέος Λάσκαρις, ἦτοι τὸ ἑτυμολογικὸν μέρος τῆς τοῦ Κωνσταντίνου Λασκάρως τοῦ Βυζαντίου Γραμματικῆς, τῆς πάνυ ὠφελίμου καὶ ἀναγκαιοτάτης· Ὅπερ ἐπαυξήθην ἑτεροκλίταις ὀνόμασιν, ἀνωμόλαις τε ῥήμασι, καὶ τισιν ἀναγκαίαις ἀπλαῖς σημειώσειςι πρὸς κατάληψιν τῶν περιεχομένων, Τύποις ἐξεδόθη παρὰ τοῦ ἐν διδασκάλου ἐλαχίστου Εὐφρονίου 'Ραφαήλ τρούπικλην Πόποβιτς, τοῦ ἐκ Κοζάνης τῆς Μακεδονίας. Ἐν Πέστη τῆς Οὐγγαρίας, ἐν τῇ τυπογραφίᾳ τοῦ Ματθία Τράττνερ, 1808. εἰς 8^{ον}.

(439) — Τραγωδία στιχουργικὴ, πῶς ἂν ἐτραγώδησεν Κωνσταντῖνος ὁ Πετρίτζης ἐπὶ τῷ τοῦ ἀδελφοῦ, τῆς γυναικὸς, τοῦ τέκνου καὶ τῆς ἀδελφιδῆς αὐτοῦ θανάτῳ. Ἐν Τεργεσίῳ, 1808. Παρὰ Γασπάρῳ Βέϊς, τυπογράφῳ καὶ βιβλιοπώλῃ. εἰς 8^{ον}.

(440) — Πόνημα στιχουργικὸν, συντεθὲν παρὰ τοῦ ἐκλαμπροτάτου Μπεγζαδὲ κυρίου κυρίου Σκαρλάτου Γκίκα εἰς τὸν θάνατον τῆς ἀοιδίου μητρὸς κυρίας Δόμνης Λικατερίνης, ἐπιμελείᾳ καὶ δαπάνῃ Μιχαήλ Νικαλασσάκη, τοῦ Βυζαντίου. Ἐν Βιέννῃ, ἐκ τῆς τυπογραφίας Γεωργίου Βενδῶτου· 1808. εἰς 4^{ον}.

(441) — Σχολαστικὴ Γεωγραφία, διερμηνευτικὴ τοῦ νέου μεθοδικοῦ σχολαστικοῦ ἄτλαντος, Συντεθεισα Ἔρμα-

νιστί ὑπὸ τοῦ Ἀδάμ Χριστιάνου Γασπάρεως, μεταφραθεῖσα εἰς τὴν νῦν Ἑλληνικὴν διάλεκτον ὑπὸ τοῦ Κυριακοῦ Καπετανάκη, πρὸς χρῆσιν τῶν Ἑλληνικῶν σχολείων. Περίοδος Α'. Ἐν Βιέννῃ, 1808. Ἐν τῇ τυπογραφίᾳ τοῦ Λεοπόλδου Γρούνδ. εἰς 8^{ον}.

(442) — Περὶ τῆς μεθοδικῆς παραδόσεως τῆς Γεωγραφίας καὶ τῶν ἀρμοδίων πρὸς τοῦτο βοηθητικῶν μέσων τοῦ Α. Χ. τοῦ Γασπάρεως· Διερμηνευθὲν ἐκ τῆς Γερμανικῆς εἰς τὴν νῦν Ἑλληνικὴν διάλεκτον ὑπὸ τοῦ Κ. Καπετανάκη. Ἐν Βιέννῃ 1808. Ἐν τῇ τυπογραφίᾳ τοῦ Λεοπόλδου Γρούνδ. εἰς 8^{ον}.

(443) — De decremento altera hominum aetatis periodo, seu de Marasmo senili in specie, Dissertatio inauguralis Medica, quam consensu illustris Medicorum ordinis in Academia Fridericiana pro gradu Doctoris Medicinae et Chirurgiae obtinendo publicae disquisitioni submittit Constantinus Anastasiades Philetas Epirota, Societ. Mineral. Jenensis et Societ. Natur. Cur. Halensis sodalis, Halae, 1808. εἰς 8^{ον}.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Κατέγραψα τὸ πόνημα τοῦτο ἐνταῦθα, διότι ἡ πρὸς τὸν Μητροπολίτην Οὐγγροβλαχίας Κύριον Δοσίθεον Προσφώνησις τοῦ Ἑλλήνος συγγραφέως εἶναι γεγραμμένη εἰς τὴν ἀρχαίαν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν, ὡς εἶναι καὶ αἱ ἐπιστολαί, εἰς τὸ τέλος τοῦ πονήματος, Ἀναστασίου Γεωργιάδου, Νεοφύτου Δούκα, Στεφάνου Κοσμῆτᾶ καὶ Ζαχαρίας Μαυροῦδου, οἵτινες ἐκ Βιέννης ἔσπευσαν νὰ γράψωσι πρὸς τὸν φίλον των Κωνσταντῖνον Ἀναστασιάδην Φιλιτᾶν, Ἠπειρώτην, συγχίροντες αὐτὸν διὰ τὸν παρ' αὐτοῦ ἀπολυθεύοντα στέφανον τοῦ Δόκτωρος τῆς ἰατρικῆς.

(444) — Σπάνια εὐποιίας ἔργα τοῦ Ζώη Κωνσταντίνου Καπλάνη, γεννηθέντος εἰς Γρχικίαν τῷ 1736, καὶ ἀποθανόντος εἰς Μόσχην, τῇ 20 Δεκεμβρίου τῷ 1806 ἔτει. (Ἐν Μόσχᾳ) 1800. εἰς 4^{ον} σελ. 109.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Ἀπέναντι τοῦ Ἑλληνικοῦ κειμένου εἶναι καὶ ἡ Ἑρωτικὴ μετάφρασις, καὶ Ῥωσιστὶ εἶναι καταγεγραμμένον τὸ ὄνομα τοῦ τυπογράφου.

(445) — Εἰσαγωγή εἰς τὴν Γραμματικὴν, ἥτοι τὰ ὀκτὼ μέρη τοῦ λόγου, συντόμως ἐκτεθέντα πρὸς εὐχερεστέραν χρῆσιν τῶν πρωτοπείρων τῆς Ἑλλάδος φωνῆς, ἥτις τύποις ἐξεδόθη δι' ἀναλωμάτων τοῦ ἐν Τεργαστίῳ Ἑλληνικοῦ φροντιστηρίου. Ἐν Τεργαστίῳ τῆς Καρνιακῆς, 1809. Παρά τῆ Καισαροβασιλικῇ μετὰ προνομίων τυπογραφίᾳ τῶν ἐξ Ἀρμενίας πατέρων, τῶν καὶ Μεχιταριστῶν. εἰς 4^{ον} μικρόν.

(446) — Λεξικὸν τῆς Γαλλικῆς γλώσσης, παρὰ Γρηγορίου Γ. Ζαλίκογλου Θεσσαλονικέως. Ἐν Παρισίοις, παρὰ τῷ τυπογράφῳ J. M. Ἐδεράρτῳ, 1809. εἰς 8^{ον} μέγα.

(447) — Διάλογοι Γραικο-Γερμανικοί, χάριν τῶν μικρῶν παιδίων, τῶν ἐν τῇ ἐπικρατείᾳ τοῦ Καίσαρος παροικούντων ὁμογενῶν, ἐκδοθέντες πρὸς εὐκολωτέραν μάθησιν καὶ κατάληψιν τῆς κοινῆς τῶν Γραικῶν διαλέκτου ὑπὸ Δημητρίου Νικολάου Δαρβάρειος, δαπάνῃ τῶν αὐταδέλφων Δαρβάρειων. Ἐν Βιέννῃ ἐν τῇ τυπογραφίᾳ Γεωργίου Βενδότη. 1809. εἰς 8^{ον}.

(448) — Νεοφύτου Δούκα Ἀπάντησις πρὸς Ἀλέξανδρον Βασιλείου. Ἐν Βιέννῃ ἐν τῇ τυπογραφίᾳ Γεωργίου Βενδότη. 1809. εἰς 12^{ον}.

(449) — Δοκίμιον τῆς Λυρικῆς Ποίσεως εἰς τὴν καθομιλουμένην ἡμῶν διάλεκτον, ἥτοι, Σύμμικτα Στιχουργήματα εἰς διαφόρους ὑποθέσεις συντεθέντα, ἔστιν ἃ καὶ μεταφρασθέντα κατὰ διαφόρους καιροὺς καὶ τόπους παρὰ Εὐθυμίου Φιλάνδρου, χαριζομένου τοῖς φίλοις. Ἐν Τεργαστῇ τῆς Καρνιακῆς, 1809. Παρὰ τῇ Καισαροβασιλικῇ τυπογραφίᾳ τῶν ἐξ Ἀρμενίας Πατέρων, τῶν καὶ Μεχιταριστῶν. εἰς 8^{ον}.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Τὸ βιβλίον τοῦτο δὲν ἔχει χριθμημένας τὰς σελίδας, αἱ ὁποῖαι εἶναι βδ.

(450) — Ἀρρίανου τὰ Σωζόμενα, ἤτοι περὶ Ἀναβάσεως Ἀλεξάνδρου βιβλία ἑπτὰ ἢ Ἰνδική, οἱ Περίπλοι τοῦ τε Εὐξείνου Πόντου καὶ τῆς Ἐρυθρᾶς, ὁ Κυνηγετικός, τὰ Τακτικά ἐν οἷς προσετέθησαν καὶ τὰ τοῦ Αἰλιανοῦ. Ἑκταξίς κατὰ Ἀλάνων, τὸ ἐγχειρίδιον τοῦ Ἐπικτήτου, Ὀμιλῖαι ἢ διατριβαὶ Ἐπικτήτου βιβλία τέσσαρα, καὶ ἄλλα τινὰ ἀποσιθίντα ἀποσπασμάτια. Ἐπεξεργασθέντα καὶ ἐκδοθέντα ὑπὸ Νεοφύτου Δούκα εἰς τόμους ἑπτὰ. Ἐν Βιέννῃ, ἐκ τῆς τυπογραφίας Γ. Βενδότου, 1809. εἰς 8^{ον}.

(451) — Διαιτητικῆς Παραγγέλματα, οἷς προτέτακται Ἱστορία Συνοπτικὴ περὶ ἀρχῆς καὶ προόδου τῆς ἰατρικῆς, συναρτισθέντα ὑπὸ τοῦ ἐν ἰατροῖς ἐξοχωτάτου Κωνσταντίνου Μιχαήλ, τοῦ ἐκ Καστορίας. Ἐκδοαὶς πρώτη. Ἐν Βενετία. Παρὰ Πάνω Θεοδοσίου· 1809. εἰς 8^{ον}.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Ἐξέδωκε τὸ ἐπιστημονικὸν πόνημα τοῦτο ὁ Σπυρίδων Βλαντιῆς, ὅστις ἐπέγραψε τὴν μετατύπωσιν ταύτην, ἐκδοαὶς πρώτη, ἐπειδὴ παρελείφθησαν ὑπ' αὐτοῦ Σημειώματα τινὰ τοῦ συγγραφέως, ὡς μὴ ἀναγκαιᾶ, κατὰ τὴν πρὸς τὸν ἀναγνώστην εἰδήσιν του, καὶ ἔγιναν μεταβολαὶ τινες καὶ ἰδιαιτέρας αὐτοῦ προσθήκαι. Ἐτυπώθη δὲ κατὰ πρῶτον ἐν Βιέννῃ τὸ 1794 ἔτος. Ἴδε τὸν ἀριθ. 251 τοῦ παρόντος Καταλόγου.

(452) — Ἱστορίας τοῦ Ἐμπορίου ἐπιτομὴ, συγγραφεῖσα μὲν γερμανιστὶ ὑπὸ Ἰωσήφ Κοβάκκου, ἐνὸς τῶν διδασκάλων τῶν ἐν Βιέννῃ Ἀκαδημιῶν· διὰ δὲ φιλοτίμου ὑαπάνης τῶν ὁμογενῶν ἐκδοθεῖσα καὶ μεταφρασθεῖσα ὑπὸ Κωνσταντίνου Κοκκινάκου Χίου. Ἐν Βιέννῃ, ἐκ τῆς τυπογραφίας Γεωργίου Βενδότου· 1809. εἰς 8^{ον}.

(453) — Ἀποθήκη τῶν παίδων, εἰς μεταχείρισιν τῶν μανθανόντων τὴν κοινὴν Γραικικὴν γλῶσσαν, ἐκ διαφόρων βιβλίων ἄλλων γλωσσῶν τὸ πλεῖστον συλλεχθεῖσα· προσετέθη εἰς τὸ τέλος καὶ κατ' ἀλφάβητον ἐξήγησις περὶ τῶν τοῖς γέοις δυσκόλων λέξεων καὶ ἀγνώστων ὀνομάτων ὑπὸ Μι-

χαήλ Γεωργίου, τοῦ ἐξ Ἀμπελακίων, τύποις δ' ἐκδοθεῖσα δαπάνη ἰδία. Ἐν Βιέννῃ, 1809. εἰς 8^{ον}.

(454) — Πολυαίνου στρατηγημάτων βίβλοι ὀκτώ· φιλοτίμῳ δαπάνῃ τῶν ἀδελφῶν Ζωσιμάδων, παιδείας ἕνεκά τῶν τὴν Ἑλλάδα φωνὴν διδασκομένων Ἑλλήνων. Ἐν Παρισίαις. ἐκ τῆς τυπογρ. I. M. Ἐβεράρτου· 1809. εἰς 8^{ον}.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Ἀπὸ τοῦ συγγραφέως τούτου τὴν ἐκδοσιν ἀρχεται ἡ σειρὰ τῶν ὑπὸ τοῦ ἐκδότου Κοραῆ ἐπιγραφομένων Παρέργων Ἑλληνικῆς Βιβλιοθήκης.

(455) — Δίωνος Χρυσοστόμου Λόγοι ὀγδοήκοντα· Ἐπεξεργασθέντες καὶ ἐκδοθέντες παρὰ Νεοφύτου Δούκα εἰς τόμους τρεῖς. Ἐν Βιέννῃ, ἐκ τῆς τυπογραφίας Γ. Βενδότου, 1810. εἰς 8^{ον}.

(456) — Κατάστασις τῶν λογικῶν μαθήσεων καὶ ἐπιστημῶν παρὰ τοῖς νῦν Γραικοῖς, μεταφραθεῖσα ἐκ τοῦ Ῥωσικοῦ παρὰ Εὐθυμίου Φιλάνδρου. Ἐν Τεργέστη, 1810, παρὰ τῇ Καισαρικῇ τυπογραφίᾳ. εἰς 8^{ον}.

(457) — Βόσκορος ἐν Βορυσθίνει. Ἐν Μόσχᾳ, ἐν τῷ τῆς Κοινότητος τυπογραφείῳ, 1810. εἰς 8^{ον}.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ, Συγγραφεὺς τοῦ πονήματος τούτου εἶναι ὁ Ἀλέξανδρος Μαυροκορδάτος, πρῶτον ἡγεμὼν τῆς Βλαχίας.

(458) — Γνωμολογικὸν, περιέχον τὰ κατ' Ἀλεξάντην Γνωμικὰ μονόστιχα τοῦ Χρυσολωρᾶ. Ἔτι δὲ συντόμους ἐπιστολάς διαφόρων παλαιῶν συγγραφέων, καὶ Ἀποφθέγματα τῶν ἐπτὰ σοφῶν τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἄλλων φιλοσόφων. Ἐν Βενετίᾳ, 1810. Παρὰ Νικολάῳ Γλυκεῖ. εἰς 12^{ον}.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Τὸ αὐτὸ πῶμα μετετυπώθη τὸ 1813 ἔτος ἐν Βενετίᾳ παρὰ Πάνω Θεοδοσίου, ὅστις διὰ λόγους βεβλῆως ἐμπορικοῦς τὸ ἐπέγραψεν· Ἐκδοσις Α'.

(459) — Χειρωγραφία τῶν παιδῶν, ἧτοι Πραγματεία στοιχειώδης περὶ χρεῶν τοῦ ἀνθρώπου, περὶ χρηστοθησίας

μετά τινων ἠθικῶν μύθων καὶ τινων διαλόγων, ὑπὸ Πύρρου Διονυσίου Θετταλοῦ· ἐπιστάσις καὶ διορθώσις Σπυρίδωνος Βλαντιῆ. Ἐνετίησι, 1810. Παρὰ Νικολάῳ Γλυκεῖ. εἰς 8^{ον}.

(460) — Παραιγέσεις πρὸς τοὺς ἐν Βιέννῃ φιλογενεῖς Ἑλληνας εἰς σύστασιν σχολείου Ἑλληνικοῦ. Ἐν Βιέννῃ, ἐκ τῆς τυπογραφίας Γ. Βενδώτου, 1810. εἰς 8^{ον}.

(461) — Χαρίτωνος Ἀφροδισιέως τῶν περὶ Χαιρέαν καὶ Καλλιρρόην ἐρωτικῶν διηγημάτων λόγοι ὀκτώ, μετὰ τινων ἐκ τῶν τοῦ κυρίου δ' Ὀρβίλλε ἐπιστάσεων· ὑπὸ Σ. Βλαντιῆ. Ἐνετίησιν, 1810, παρὰ Νικολάῳ Γλυκεῖ. εἰς 8^{ον}.

(462) — Ἀντιπανάκεια, ἥτοι περὶ τῶν αἰτίων, ἃ τὰς νόσους δυσιάτους, ἢ ἀνιάτους, μὴ τοιαύτας καθ' ἑαυτὰς οὔσας, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἀπεργάζονται· ὑπὸ Ἀναστασίου Γεωργιάδου Φιλιππουπολίτου, ἱατροῦ καὶ χειρουργοῦ κτλ. ὑφ' οὗ καὶ εἰς τὴν Λατινίδα φωνὴν μεθρμήνευται. Ἐν Βιέννῃ, αὐτῷ. Τύποις Σχραιμβλίου. εἰς 8^{ον}.

(463) — Ἰωάννου Δανιήλου Μεσγέρου ἱατροφιλοσοφικὴ Ἀνθολογία, μεταφρασθεῖσα ἐκ τοῦ γερμανικοῦ, μετὰ προσθήκης τινῶν ὑποσημειώσεων, ὑπὸ Ἀναστασίου Γεωργιάδου Φιλιππουπολίτου, ἱατροῦ καὶ χειρουργοῦ, καὶ τῆς ἐν Ἰένῃ ἐταιρίας τῶν Ὀρυκτολόγων, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τῆς ἐν Ἀλῆ ἐταιρίας τῶν τῆς φύσεως περιέργων μέλους ἀντεπιστέλλοντος. Ἐν Βιέννῃ. ἐν τῇ τυπογραφίᾳ Γεωργίου Βενδώτη· αὐτῷ. εἰς 8^{ον}.

(464) Φυσικὴ δημώδης εἰς παῦσιν τῆς δεισιδιμονίας, ἐκ τῆς γερμανικῆς γλώσσης μεταφρασθεῖσα, καὶ φιλοτίμῳ δαπάνῃ τοῦ ἐντιμοτάτου κυρίου Χατζῆ Κωνσταντίνου Πάππ, τοῦ ἐκ Σιμπινίου, εἰς φῶς ἐκδοθεῖσα· ἐπιστάσις καὶ διορθώσις Σπυρίδωνος Βλαντιῆ. Ἐνετίησι. 1810. παρὰ Νικολάῳ Γλυκεῖ. εἰς 8^{ον}.

(465) — Μιζήμου τοῦ Τυρίου λόγοι τεσσαράκοντα καὶ

εἷς, ἐπεξεργασθέντες καὶ ἐκδοθέντες παρὰ Νεοφύτου Δοῦκα.
Ἐν Βιέννῃ, ἐκ τῆς τυπογραφίας Γεωργίου Βενδότου, 1810.
εἷς 8^{ον}.

(466) — Ἡ Ἰταλικὴ γραμματικὴ, διηρημένη εἰς δύο βιβλία, ἀμέλει, εἰς τε ἔτυμολογικόν, εἶτ' οὖν τεχνολογικόν, καὶ συντακτικόν, πρὸς εὐχερεστέραν κατάληψιν καὶ ῥαυτέραν εἰσαγωγὴν τῶν ἐπιθυμούντων μαθεῖν αὐτήν· ἐραυισθεῖσα, καὶ εὐμεθόδως εἰς τὴν καθομιλουμένην ἡμῶν διάλεκτον συντεθείσα ἄποτε καὶ εἰς φῶς ἀγθεῖσα, παρὰ τοῦ ἐλλογίμου κυρίου Θωμᾶ Δημητρίου, τοῦ ἐκ τῆς πόλεως Σιατίστης· νῦν δὲ ἐπιμελῶς διορθωθεῖσα, ἀναλώμασιν, αὐθις, τοῦ τιμίου καὶ φιλογενοῦς ἐν πραγματευταῖς, κυρίου Κωνσταντίνου Κουσκουρούλλη, τοῦ Λαρισσαίου, ἐτυπώθη, μετὰ προσθήκης τοῦ ὀρθογραφικοῦ βιβλίου τοῦ Κορτιτζέλλου, κτ. ὡς ἐν τῷ πίνακι. Κατὰ τὸ αἰ. σωτήριον ἔτος, καὶ ἐν τῇ τοῦ κατὰ τὴν τῆς Αὐστρίας Βιέννης Βενδότου τυπογραφίᾳ. εἷς 8^{ον}.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Ἴδε περὶ τῆς Α'. ἐκδόσεως τῆς Γραμματικῆς ταύτης τὸν ἀριθμὸν 159.

(467) — Ταμεῖον Γραμματικῆς Ἑλληνικῆς, ἐκ διαφορῶν μὲν παλαιῶν τε καὶ νεωτέρων Γραμματικῶν μεθ' ὅτι πλείστης τῆς φιλοπονίας καὶ ὡς οἶόν τε εὐμεθόδως συντεθείσης ὑπὸ Ἀνθίμου Ἱεροδιακόνου· Νῦν πρῶτον τύποις ἐκδίδεται φιλοτίμῳ δαπάνῃ τῆς ἐν Νεοφύτῳ φιλογενοῦς ἀδελφότητος τῶν Γραικῶν καὶ Γραικοβλάχων. Τόμος Α'. Ἐν Νεοφύτῳ τῆς Οὐγγαρίας. Ἐν τῇ τυπογραφίᾳ Ἰωάννου Γιανκοβίκη, 1810. εἷς 8^{ον}.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Δὲν ἐξεδόθη ὁ Β'. τόμος.

(468) — Γραμματικὴ Ῥωσικο-Γραικικὴ, ἥτοι Μέθοδος εὐκολωτάτη εἰς τὴν χρῆσιν τῶν ὁμογενῶν καὶ φιλόλογων νέων, τῶν ποθούντων διδασθῆναι ὀρθῶς τε καὶ κανονικῶς τὴν τῶν Ῥώσων διάλεκτον· Μεταφρασθεῖσα ὑπὸ Παναγιώ-

του Νίτζογλου, τοῦ ἐκ Βουκουρεστίου. Ἐν Μόσχᾳ. Ἐν τῇ τυπογραφίᾳ τοῦ Σ. Σαλιβανόβσκη, 1810. εἰς 8^{ον}. σελ. 228.

(469) — Μύθων Λίσωπειων Συναγωγή, φιλοτίμῳ δαπάνῃ τῶν ἀδελφῶν Ζωσιμάδων. Ἐν Παρισίαις, ἐκ τῆς τυπογραφίας I. M. Ἐβεράρτου. αὐτί. εἰς 8^{ον}.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Τὸ σύγγραμμα τοῦτο εἶναι τόμος δεύτερος τῶν ὑπὸ Α. Κοραῆ ἐκδοθέντων Παρέργων τῆς Ἑλληνικῆς βιβλιοθήκης.

(470) — Οἰκιακὴ διδασκαλία τῆς φύσεως, χάριν τῶν μικρῶν παιδίων καὶ κορασιῶν ἐκδοθεῖσα ὑπὸ Δημητρίου Νικολάου τοῦ Δαρβάρεως, δαπάνῃ τῶν αὐταδέλφων Δαρβάρεων. Ἐν Βιέννῃ. Ἐκ τῆς τυπογραφίας Ἰω. Βαρθ. τοῦ Σθηκίου, πρώην Γ. Βενδότου, 1810. εἰς 12^{ον}.

(471) — Ἀπολλοδώρου τοῦ Ἀθηναίου γραμματικοῦ βιβλιοθήκης, ἢ περὶ Θείου βιβλία γ'. ἐν εἰς προσετέθησαν καὶ οἱ τοὺς μύθους εἰς τὰ πράγματα μεθαρμόσαντες, οἷον Παλαίφατος, Ἡράκλειτος, Ἀνώνυμος, Φουρνοῦτος, Σαλλούστιος πρὸς οἷς καὶ Γνώμαί τινες Δημοφίλου, καὶ Θεανοῦς ἐπιστολή. Ἐν Βιέννῃ, Ἐκ τῆς τυπογραφίας Ἰω. Βαρθ. τοῦ Σθηκίου, πρώην Γ. Βενδότου, 1811. εἰς 8^{ον}.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Ἐκδότης τοῦ βιβλίου τούτου εἶναι ὁ Νεόφυτος Δούκας.

(472) — Ἑλληνικὸς Τηλέγραφος, ἢ περιοδικὴ ἔφημερίς, πολιτικὴ, φιλολογικὴ τε καὶ ἐμπορικὴ, ὑπὸ τοῦ ἱατροῦ Δημητρίου Ἀλεξανδρίδου. Ἐν Βιέννῃ, 1811. Παρὰ Ἀντωνίῳ Στράσους. εἰς 4^{ον}.

(473) — Ἑρμῆς ὁ Λόγιος, ἢ Φιλολογικαὶ Ἀγγελίαι ὑπὸ Ἀνθίμου Γαζῆ ἐκδιδόμεναι. Περίοδος Α'. Ἐν Βιέννῃ, ἐκ τῆς τυπογραφίας τοῦ Ἰωάν. Βαρθολ. Τζεεκίου, πρώην Βενδότου, 1811. εἰς 8^{ον}.

(474) — Λυρικά τοῦ εὐγενοῦς ἄρχοντος Καμηνάρη Κυρίου Ἀθανασίου Χριστοπούλου. Ἐν Βιέννῃ, 1811. Ἐν τῇ τυπογραφίᾳ Ἰωάννου Σνείρερ. εἰς 12^{ον}.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Ἐξεδόθησαν ἐπιμελείᾳ Δρόσου Νικολάου, καὶ Τζανῆ Κοντασιᾶ. Μετετυπώθη δὲ τὸ 1814 ἔτος ἐν Κερκύρα, καὶ κατὰ τὸ 1817 καὶ 1818 ἐν Βιέννῃ παρὰ τῷ αὐτῷ τυπογράφῳ Σνείρερ.

(475) — Ἐπιστολάριον νέον, μετὰ προσθήκης διαφόρων ἐπιστολῶν, καὶ τῆς Διαθήκης Εὐγενίου, καὶ τῶν εἰς τὴν αὐτοῦ θαντὴν στίχων, παρὰ Σ. Βλαντῆ. Ἐκδοσις νέα. Ἐνετίησιν. Ἐκ τῆς τυπογραφίας Νικολάου Γλυκῆ, 1811. εἰς 8^{ον}.

(476) — Ξενοφῶντος τὰ σωζόμενα, ἐπιστάσις καὶ διορθώσεις Σπυρίδωνος Βλαντῆ· ἔκδοσις πρώτη. Ἐνετίησι. Παρὰ Πάνω Θεοδοσίου, 1811. Τόμ. 4. εἰς 8^{ον}.

(477) — Ἀκολουθία τῆς Διατριβῆς Γ. Κ. ἐπὶ τῆς καταστάσεως τῆς κοινῆς ἡμῶν γλώσσης, ἵνα διανεμηθῆ καὶ αὕτη δωρεὰν τοῖς φιλογενέσιν. Ἐν Βιέννῃ, 1811. Ἐκ τῆς τυπογραφίας Λεοπόλδου Γρούνδ. εἰς 8^{ον}.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Περὶ τῆς Διατριβῆς τοῦ Γεωργίου Κρομμύδη ἴδε τὸν ἀριθμὸν 435 τοῦ παρόντος Καταλόγου. Μετὰ παρέλευσιν δὲ δύο ἐτῶν ἤτοι τὸ 1813 ὁ Κρομμύδης ἐξέδωκε ἐν Βιέννῃ καὶ Β'. Ἀκολουθίαν τῆς Διατριβῆς του. Περὶ τῆς ἐκδόσεως δὲ τῆς Ἀκολουθίας ἰδοὺ τὴν ἀναγινώσκωμεν ἐν τῷ Λογίῳ Ἑρμῆ τοῦ 1811 ἔτους, σελ. 393. — αὐτοῦ κυρίου Κρομμύδη ἡ γνώμη φαίνεται, ὅτι δὲν εἶχε τόσην προθυμίαν εἰς τὸ νὰ ἐκδώσῃ πολλὰ ταχέως μίαν τοιαύτην βραχεῖαν Ἀκολουθίαν τῆς Διατριβῆς του διὰ τὴν ὠφέλειαν τοῦ κοινοῦ, ὅσην εἶχε διὰ νὰ ἐξεράσῃ σκακασμούς τινας, καὶ ὡς ἀπὸ προμαχῶνος τινὲς (α) νὰ ρίψῃ βέλη πικρὰ κατ' ἐμοῦ, ἐκδικούμενός μοι δῆθεν διὰ τὴν περὶ τῆς Διατριβῆς του γενομένην ἐξέτασιν (β), ἀλλ' ἐγὼ καὶ τότε εἶπον τὰ ὀνόματα, καὶ τῶρα ἐπιβεβαιῶ τὰ αὐτά, καὶ λέγω, ὅτι οὐδεμία ὠφέλεια εἰς τὸ γένος γίνεται ἀπὸ τὴν σύνταξιν τῶν τοπικῶν καὶ βαρβαρικῶν λέξεων καὶ φράσεων (γ). Ἡ γλῶσσα ἑνὸς ἔθνους

(α) Τὸν φίλον Κοραῆν εἰς τοῦτο προστησάμενος.

(β) Ἴδε ἐν τῷ τῆς 15 Ἰανουαρίου Ἑτρίῳ τοῦ παρόντος Λογ. Ἑρμῆ, σελ. 95.

(γ) Π. Χ. ὁ Κρομμύδης ἐν σελ. 40 τῆς Ἀκολουθίας του ἔχει τὴν Ἀλθωνικὴν ταύτην φράσιν· Χωρίον, μωρὶ, καὶ ὄνομα μή· ἐνῶ πάντες οἱ Γραικοὶ λέγουσιν· Ὄνομα, καὶ μή χωρίον.

αλλιεργεῖται καὶ συναυξάνει μὲ τὰς ἰδέας αὐτοῦ· ὃ ἐστίν, ὅσον ὑξάνουσιν αἱ ἰδέαι καὶ καλλιεργεῖται τὸ πνεῦμα αὐτοῦ, τισοῦ-
 ον συναυξάνει καὶ συγκαλλιεργεῖται καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ· καὶ
 ἡμεῖς δὲν εἰσάξωμεν τὰς μαθήσεις, τὰς τέχνας καὶ ἐπιστή-
 ρας διὰ τοῦ πληθυσμοῦ τῶν Σχολείων εἰς τὸ γένος, ποτὲ δὲν
 ἔλπει καλλιεργηθῆ ἡ γλῶσσα. Τὴν γλῶσσαν τὴν ἔχομεν, καὶ
 γλῶσσαν τοιαύτην, Ὀκτανοῦ μέγεθος ἔχουσιν. Τὰ πράγματα
 μὴ μᾶς λείπουσιν, ἐφ' ὧν αἱ λέξεις προσαρμόζονται, τῶν
 ποίων καὶ χρειῶν μεγάλην ἔχομεν. Λέγω πάλιν, ὅτι ὁ κύριος
 ἱερομύθης, περισσότερον καλὸν ἤθελε κάμῃ, ἐὰν μᾶς ἐδίδεν ἰδέας
 ἑωγραφικὰς, ἢ Ἀρχαιολογικὰς, ἢ τῆς Φυσικῆς Ἱστορίας τῆς
 Ἰπείρου, παρὰ ὅσας μᾶς δίδει διὰ τοῦ Γλωσσαρίου του, περὶ οὗ
 φίνω ἄλλους νὰ κρίνωσι, καὶ ἐγὼ ἔρχομαι, οὐκ ἐκ προμαχῶνος,
 ἰλλ' ἐλευθέρως καὶ γυμνῶ τῷ στήθει, εἰς τὴν ἀπάντησιν αὐ-
 τοῦ· κτλ.

(478) — Σοφίας Ἀπάνθισμα, ἐκδοθὲν ὑπὸ Δημητρίου
 Νικολάου Δαρβάρεως. Ἐν Βιέννῃ, ἐκ τῆς τυπογραφίας I.
 3. Σθηκίου· 1811. εἰς 12^{ον}.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Τὸ βιβλιάριον τοῦτο εἶναι συλλογὴ ἐκ διαφό-
 ρων συγγραμμάτων σοφῶν ἀνδρῶν, χρήσιμον πρὸς τερπινὴν ἀνά-
 γνωσιν. Προσετέθη αὐτῷ εἰς τὸ τέλος *Παράρτημα* διὰ στίχων,
 περὶ διατηρήσεως τῆς ὑγείας.

(479) — Ἑλληνο-Ῥωσικο-Γαλλικὸν Λεξικὸν, περιέχον
 πλήρη συλλογὴν τῶν εὐχρηστοτέρων λέξεων, καὶ τῶν ἐκλεκ-
 τοτέρων φράσεων, ἰδιαιτέρων, τόσον τῆς Ἑλληνίδος φωνῆς,
 ὅσον τῆς Ῥωσικῆς τε, καὶ τῆς Γαλλικῆς, μεθ' ἱκανῆς ἀνα-
 πτύξεως ὄλων τῶν μεταφορικῶν καὶ τῶν διαφόρων σημα-
 σιῶν ἐκάστης, διὰ παραγράφων· συνταχθὲν παρὰ Δοσιθέου
 ἱερομονάχου Κόμα, τοῦ ἐκ Τρίκκης. Τόμος ἁ. Α—Λ. (τό-
 μος β'. Μ—Ω). Ἐν Μόσχᾳ, ἐν τῇ τυπογραφίᾳ Ν. Σ. Βσε-
 βολόβσκη. 1811. εἰς 4^{ον}.

(480) — Φεραυγῆς, γραμματικὴ πρακτικὴ τῆς πα-
 λαιᾶς Ἑλληνικῆς γλώσσης, ἧς βιβλία πέντε· τεχνολογικὸν—
 ὀρθογραφικὸν—συντακτικὸν—διαλεκτικὸν—καὶ ποιητικὸν·
 συνταχθεῖσα εἰς τὴν νέαν Ἑλληνικὴν κατὰ τὴν μεθοδικῶ-

τάτην Λατινο-Γερμανικὴν τοῦ Βρεδέρου ὑπὸ Βασιλείου Η. Η. Εὐθυμίου, τοῦ ἐκ Κωνσταντινικοῦ τῆς Μακεδονίας, παιδείας ἕνεκα τῶν τὴν Ἑλλάδα φωνὴν διδασκομένων Γραικῶν. Ἐν Βιέννῃ. ἔκ τῆς τυπογραφίας τοῦ Ἰω. Βαρθολ. Τσβεκίου, πρῶτην γενεήν 1811. εἰς 8^ο.

(481) — Τερψίνους, ἡ νέα γραμματικὴ, περιέχουσα ἀνελλιπῶς τὸ κάλλιστον ἐκ πάντων τῶν Γραμματικῶν, καὶ διηρημένη εἰς τόμους τρεῖς, ἧτις συνετέθη, ὡς εἶόν τε εὐμεθόδως ὑπὸ τοῦ ἀπὸ Καλλιουπόλεως Κωνσταντίνου τοῦ Χρυσοκεφάλου, εἰς χρῆσιν τῶν ἐμόγενῶν νέων ἀφιερωθείσα δὲ τῷ ἐκλαμπροτάτῳ καὶ περιδλέκτῳ ἡγεμονικῷ γόνῳ, καὶ μεγάλῳ ἔρμηνεϊ Δημητρίῳ Μουρούζη· καὶ τὰ νῦν πρῶτον τύποις ἐκδίδοται δι' ἰδίων τοῦ αὐτοῦ Χρυσοκεφάλου ἀναλωμάτων. Τόμος α'. ἐν ᾧ περὶ τῶν ἐκτὼ μερῶν τοῦ λόγου, καὶ διαφόρων ῥημάτων, καὶ διαλόγων Ἑλληνιστί, καὶ ῥωμαϊστί· μετὰ σχολίων τῶν τοῦ λόγου μερῶν. Τόμος β', ἐν ᾧ περὶ τεχνολογίας τῶν τοῦ λόγου μερῶν καὶ διαλέκτων· μετὰ σχολίων κλ. κλ. Τόμος γ', ἐν ᾧ περὶ συντάξεως, καὶ περὶ παθῶν τοῦ λόγου κλ. κλ. κλ. μετὰ σχολίων τῶν τοῦ λόγου μερῶν. Ἐν Λειψίᾳ. Ἐν τῇ τυπογραφίᾳ τοῦ Βράϊτκοπφ καὶ Ἔρτελ. 1811. εἰς 8^ο.

(482) Ὀμήρου Ἰλιάς, μετὰ παλαιᾶς παραφράσεως ἐξ ἰδιοχείρου τοῦ Θεοδώρου Γαζῆ, νῦν πρῶτον τύποις ἐκδοθείσης, ἧς προστίθεται καὶ Βατραχομουμαγία σὺν τῇ ἰδίᾳ παραφράσει ἐκδιδομένη τὸ δεύτερον· παρὰ Νικολάου Θησέως, τοῦ ἐκ τῆς Κύπρου. Ἐν Φλωρεντίᾳ, ἐκ τῆς τυπογραφίας Νικολάου Κάρλη. α.ω.α.—β'. Τόμ. 4. εἰς 8^ο.

(483) — Ἑλληνικὸς Τηλέγραφος, ἡ περιοδικὴ Ἑφημερίς κ.τ.λ. Ἐν Βιέννῃ, 1812. Παρὰ Ἀντωνίῳ Στράους. εἰς 4^ο.

(484) — Ἑρμῆς ὁ Λόγιος, ἡ Φιλολογικαὶ Ἀγγελία.

«Συφώτατον, χρόνος· ἀνευρίσκει γὰρ πάντα.» ΘΑΛΗΣ· 1812.
Περίοδος 6'. Ἐν Βιέννῃ, ἐκ τῆς τυπογραφίας τοῦ Ἰωάν.
Βαρθ. Τσβεκίου, πρῶην Βενδότου. εἰς 8^{ον}.

(485) — Ἠθικὰ διηγήματα δύο ἐκ τῶν τοῦ κυρίου
Μαρμοντέλη, μεταφρασθέντα ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ παρὰ Ι.
Μπαίλλα. Ἐν Μόσχᾳ, 1812, ἐν τῷ τυπογραφείῳ Ν. Σ. Βσε-
βολόσκη. εἰς 8^{ον}.

(486) — Ἐπιτομὴ τῆς Ἱστορίας Γεωργίου τοῦ Κα-
στριώτου, τοῦ ἐπονομασθέντος Σκεντέρμικη, Βασιλέως τῆς
Ἀλβανίας, μεταφραθεῖσα ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ. Μετὰ προσθή-
κης τοῦ γενεαλογικοῦ καταλόγου τῶν Ὀθωμανῶν Σουλτάν-
ων, συνεργανισθέντος παρὰ τοῦ σοφωτάτου Ἀρχιεπισκόπου
Εὐγενίου τοῦ Βουλγάρεως. Ἐν Μόσχᾳ, ἐν τῷ τυπογραφείῳ
Ν. Σ. Βσεβολόσκη, 1812. εἰς 8^{ον}.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Μεταφραστῆς τῆς Ἐπιτομῆς ταύτης εἶναι ὁ ἐξ
Ἠπείρου Ἰωάννης Μπαίλλας, ὅστις εἴτε ἀπὸ μετριοφροσύνης, εἴτε
δι' ἄλλα ἰδιὰ του τέλη δὲν ἠθέλησε νὰ ὀνομασθῆ. Ἐκ τῆς ἐλ-
λείψεως λοιπὸν τοῦ ὀνόματος τοῦ μεταφραστοῦ ἐπήγασε τὸ
λάθος ὄλων ἐκείνων, οἵτινες ἀπέδωκαν εἰς τὸν σοφὸν Εὐγένιον καὶ
τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος μετάφρασιν. Ὁ δὲ ὑπὸ τούτου συνταχθεὶς
Γενεαλογικὸς Κατάλογος φθάνει μέχρι τοῦ Σουλτάνου Ὀσμάνου
τοῦ Β'. ἀποδιώσαντος κατὰ τὸ 1757 ἔτος, ἀλλὰ ἀναφέρει μόνον
τ' ὄνομα τοῦ διαδόχου Σουλτάνου Μουσταφᾶ, βασιλεύσαντος
μέχρι τοῦ 1774 ἔτους.

(487) — Ἱεροκλέους φιλοσόφου ἄστεια, εἰς προσετέθη-
σαν βραχεῖαι σημειώσεις, καί τινα τῶν Ἰταλικῶν νεωτέ-
ρων ἀστειῶν, ὑπὸ Μ. τοῦ Χίου. Ἐν Παρισίοις, ἐκ τῆς
τυπογραφίας Ι. Μ. Ἐβεράρτου. αἰωβ'. εἰς 8^{ον}.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Ὑπὸ τὸ στοιχεῖον Μ. ἠθέλησεν ὁ Κοραῆς νὰ
καλύψῃ τ' ὄνομά του. Ἀντικρῶ δὲ τοῦ Ἑλληνικοῦ κειμένου εἶ-
ναι καὶ ἡ μετάφρασις εἰς ἀπλῆν φράσιν.

(488) — Πραγματεία στοιχειώδης περὶ τῶν χρεῶν τοῦ
ἀνθρώπου, μετὰ προσθήκης κανόνων τινῶν περὶ χρηστοῦ.

θείας καὶ ἄλλων τινῶν χρησίμων, μετάφρασις ἐκ τῆς Ἰταλικῆς γλώσσης Διονυσίου ἱερομονάχου Πύρρου, τοῦ ἐκ Τρικάλων, ἐπιθεωρηθεῖσα καὶ διορθωθεῖσα παρὰ Σπυρίδωνος Βλαντιῆ, χάριν τῶν κοινῶν σχολείων τῆς Ἑλλάδος. Ἐν Βενετίᾳ. Παρὰ Νικολάῳ Γλυκεῖ· 1812. εἰς 8^{ον}.

(489) — Σύνοψις Φυσικῆς, εἰς χρῆσιν τῶν πρωτοπέτρων μαθητῶν τοῦ φιλολογικοῦ τῆς Σμύρνης Γυμνασίου, ὑπὸ Κ. Μ. Κούμα, διὰ δαπάνης τοῦ Κυρίου Ἰωάννου Ἀλφιέρου. Ἐν Βιέννῃ, ἐκ τῆς τυπογραφίας I. B. Σβεκίου, 1812. εἰς 8^{ον}.

(490) — Ἐπιτομὴ Φυσικῆς, εἰς τρία μέρη διηρημένη πρὸς χρῆσιν τῶν φιλομαθῶν νέων, συλλεχθεῖσα ὑπὸ Δημητρίου Νικολάου τοῦ Δαρβάρεως, καὶ ἐκδοθεῖσα φιλοτίμῳ δαπάνῃ τῶν κυρίων αὐταδέλφων Δαρβάρεων. Ἐν Βιέννῃ. Παρὰ τῷ I. B. Σβεκίῳ, 1812. εἰς 8^{ον}.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Ἡ Ἐπιτομὴ αὕτη εἶναι ἐκλόγιον καὶ ἀπάνθισμα ἐκ διαφόρων συγγραμμάτων τῶν νεωτέρων φυσικῶν· συνταχθεῖσα χάριν ἐκείνων, οἵτινες ἐν τῇ νεότητί των δὲν ἐδυνήθησαν νὰ μάθωσι τ' ἀναγκαιότερα καὶ ἀξιολογώτερα τῆς φυσικῆς.

(491) — Ὅδηγὸς τοῦ Βίου, ἐκδοθεὶς ὑπὸ Δημ. Νικολάου Δαρβάρεως. Ἐν Βιέννῃ, ἐκ τῆς τυπογραφίας I. B. Σβεκίου, 1812. εἰς 12^{ον}.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Τὸ βιβλιάριον τοῦτο εἶναι ἠθικόν, καὶ περιέχει Συλλογὴν τινα σοφῶν νοουθεσιῶν ἐξ ἀρίστων συγγραφέων διαφόρων καὶ ἐκ τῶν τοῦ Θεοφράστου χαρακτήρων.

(492) — Πίναξ Χωρογραφικὸς τῆς μεγάλης ἀρχισατραπίας Ἰκονίου μετὰ τῶν ὑπ' αὐτὴν ἑπτὰ στρατηγιῶν, λεγομένων Τουρκιστί Σανζάκια· νῦν πρῶτον ἰδιοχειρὶ σχεδιασθεὶς καὶ ἰδίᾳ δαπάνῃ τύποις ἐκδοθεὶς, χάριν τῶν φιλομαθῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ γένους, παρὰ τοῦ πρότερον ἐν ἐκείνῃ τῇ ἐπαρχίᾳ ἀρχιερατεύσαντος, καὶ τὰ πλεῖστα αὐτοψὶ ἐξακριβώσαντος, πανιερωτάτου, καὶ ἐλλογιμωτάτου Μητροπολίτου Ἀδριανουπόλεως Κυρίλλου. Ἐπιστάσις Ἀνθίμου Γαζῆ. Ἐν Βιέννῃ, 1812. εἰς δύο μεγάλα φύλλα.